

plačujejo veleposestniki, mesta in trgi, trgovci in obrtniki; da je ta postava krivična, kaže tudi število prebivalcev v občinah po deželi, ki je veliko večje, kakor število duš v ravnokar imenovanih treh skupinah.

Dovoljujem si, da dokažem omenjeno krivico vsaj na enem vzgledu. — Okraj konjski šteje 27 občin ter 22.695 prebivalcev, ki plačujejo 44.396 gold. 93 $\frac{1}{2}$ kr. direktnih davkov. Ta okraj ima dvoje trgov; oba vkup štejeta 1897 prebivalcev, ki plačujejo 5.056 goldinarjev 32 kr. direktnega davka. Občine plačujejo potemtakem najmanj šestkrat toliko davka kakor one tri skupine; prebivalcev imajo najmanj devetkrat toliko kakor one; med 36 odborniki okrajnega zastopa pa jim privoščijo le — 13 zastopnikov, torej malo, malo več kakor tretjino.

V drugih okrajih bržkone tudi ni v tem oziru boljše. — Zato smelo trdim, da presegajo občine po številu prebivalcev in po davkih one tri skupine prav zdatno; imajo prav gotovo petkrat več prebivalcev in davkov, navzlic temu pa le četrtino zastopnikov v okrajnih odborih.

Ta postava v okrajnih zastopih, kakor tudi ona o deželnem redu, je nekaka nepravilnost «anomalija» kakor jo je imenoval že drug govornik pred menoj. Kmetje plačujejo veliko več davka, njih število je veliko večje od onih treh skupin, v deželnem zboru pa in v okrajnih zastopih ne dobijo svojih primernih pravic, nimajo toliko zastopnikov, kakor bi jih morali imeti.

V okrajnem zastopu se sicer res ne sme prezirati nobena vseh štirih skupin; pač pa sme vsaka zahtevati svojo pravico. Število zastopnikov bi se vendar le moralo ravnati po davku, ki ga plačuje ta ali ona skupina. V tem smislu — oziraje se na davke — je okrajni zastop uravnan na Češkem.

Pred 14 leti so tudi v tej naši zbornici predlagali nekateri poslanci, naj se spremeni določbe, ki se tičejo okrajnih zastopov; točka 9. takratnega predloga se je glasila: «Točka 9 se ima glasiti: Število odbornikov v okrajni zastop se ima med dotične skupine razdeliti po razmerju direktnega davka v okraju, plačanega od posameznih skupin.» Predlog je bil propal.

To je torej jedna nepravilnost, nezakonitost pri naši postavi, katero hočete s svojim predlogom spremeniti; ako se ta predlog občinskega odbora odobri in obvelja kot nova sprememba, tedaj se omenjena postava še poslabša, mesto da bi se poboljšala, popravila; prvi, stari krivci se hoče na ta način pridjati druga, nova krivica. Posestniki na deželi bi se naj še bolj umaknili v kot pred onimi «beati possidentes», ki posedajo po mestih in trgih; to pa le na škodo kmečkemu stanu. To je res! Kajti na deželi je le malo, prav malo takih hiš, da bi njih posestniki zavolj hišnega davka smeli voliti med veleposestniki; to me nagiba, da bodem glasoval proti predlogu občinskega odbora.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so v ponedeljek vsprejeli v avdijenci državno-zborsko predsedništvo ter pri tej priliki izrazili nado, naj se prične mirna in stvarna razprava v državnem zboru. To tudi vsi državljani, razun prusakov, srčno želijo. — Pogodba z Ogersko pride v drž. zboru na vrsto po veliki noči dne 20. ali 21. aprila. — Tirolica dr. Schöpfer in dr. Kapferer sta izstopila iz nemške katoliške ljudske stranke. Škoda!

Češko. V Rumburgu je bil oni dan shod nemških nacionalcev. Govoril je na shodu, ki je brojil okoli 4000 ljudij, tudi poslanec Wolf za nemško ukupnost. Soglasno

je shod sklenil, da naj boj v državnem zboru ne neha, dokler niso odpravljene jezikovne naredbe. Tudi Schönerer nemško ljudstvo šunta ter je pripravlja za Pruse. — V Pragi se je te dni otvoril nemški konzulat.

Štajarsko. Res, lepe cvetove poganja nemška kultura celo med profesorji! Urednik graškega «Tagblatt», profesor dr. Streintz, je na shodu zaupnih mož javno razžalil profesorja dr. Steinwendera, vodjo nemških nacionalcev. Steinwender je Streintzu napovedal dvoboj in oni dan sta se sabljala. Streintz je težko ranjen.

Koroško. Glasovati prusak Jurij Schönerer pride na velikonočni ponedeljek svojega evangelja oznanjevat v slov. celovško okolico, na Razpotje. — Železnico v Krški dolini so že začeli zidati. — V Libučah pri Pliberku so pri občinskih volitvah, navzlic nemčurski gonji, zopet zmagali Slovenci.

Kranjsko. Deželni odbor je častital novemu ljubljanskemu knezoškofu dr. Jegliču. — «Slovenski List» bode zanaprej izhajal zopet samo vsako soboto. — Dr. Ernst Kramar se preseli iz Celovca v Ljubljano, da bode uravnal in vodil kemično poskuševališče. — V cenilno komisijo za osebno dohodarino so v I. razredu volili v Ljubljani samo Nemci.

Hrvaško. Skoro po vsej Slavoniji se oglašala lakota. Kako je vendar to mogoče v toli rodovitni deželi? Tu ima gotovo mnogo na svoji vesti sedanja madjaronska vlada. — Na Reki bodo pri zopetnih obč. volitvah gotovo zmagali avtomaši, ki nič nočejo vedeti o upeljavi ogerskih postav.

Ogersko. Dne 11. aprila bodo imeli Madjari narodni praznik; s tem bodo slavili punt 48. leta. — V Budapešti so radi socialističnih nemirov obsodili 28 oseb na dve leti ječe in 50 gl. globe, 48 oseb pa na jedno leto ječe in 50 gl. globe. Tako Madjar-ember rešuje socialno vprašanje.

Vnanje države.

Rim. Nedavno so sv. oče vsprejeli v avdijenci švedskega prestolonaslednika. — Danes teden so papež v konsistoriju ali zboru kardinalov potrdili blizu 100 novih škofov, med temi knezonadškofa dr. Misijo, knezoškofa Jegliča in ameriškega škofa Trobea, rodom Slovenca.

Nemško. Državni zbor je vsprejel postavni načrt o povečanju vojne mornarice v drugem in tretjem branju; glasovali so zanj tudi vsi katoličani razun Poljakov, katere pruska vlada neusmiljeno zatira. Zdaj pa že tudi naša vlada misli na povečanje vojne mornarice. Seve, kar je slabega ali za žep težavnega, v tem navadno Avstrija Nemčijo posnema!

Rusko. Rus vedno bolj širi svojo moč v vshodni Aziji. Zdaj je dosegel, da mu je Kitajska dala v najem dve morskim pristaniščim, Port Artur in Ta-lien-Wan, do katerih bo Rus za nekaj let potegnil sibirsko železnico. Angleži in Japonci se pa hudo kislo držijo.

Srbsko. Za mesec dnij bodo volitve v skupščino. Vlada bo gotovo dobila lepo večino, ker je bivši kralj Milan doma, ki bo že gledal, da se bodo volitve vršile po madjarskem ali turškem receptu. — Občinske volitve so po vsej državi bile te dni, in je vlada z njimi prav zadovoljna.

Turško. V grški Tesaliji turški vojaki počenajajo grozovitosti. Oni teden je turški vojak ubil meni nič, tebi nič katoliškega duhovnika v mestu Volo. — Na Kreti se vedno ni guvernerja. Nemčija je že davno pozvala domov svojo vojno ladjo in vojake, naša vlada pa bojda to stori koncem aprila meseca.

Špansko. Pri volitvah za državni zbor je vlada dobila veliko večino. — Do vojske med Španijo in severoameriškimi Zedinjenimi državami bojda le ne pride; pač pa bodo na zahtevo Zedinjenih držav Španci sklenili z ustaši premirje do meseca oktobra.

Cerkvene zadeve.

Knezoškofu Jakobu v slovo!

(Iz Ljubljane, koncem svečana).

(Konec.)

A v vseh takih slučajih se je pokazalo, da je vse verno kranjsko ljudstvo s svojim škofom. Liberalci so sicer skušali s svojimi napadi ljudstvo odtrgati od duhovščine in duhovščino od škofa. A ni šlo nikoli! Čim hujsi so bili ti napadi, tem tesnejša vez se je med njimi sklepala. In danes, smem reči, je ta vez tako močna, tako trdna, da je nobena sila ne bi mogla več raztrgati.

A žalibog, uprav sedaj, ko so se odnosaji toliko izpremenili in ublažili, da bi tudi za prevzvišenega gospoda knezoškofa po tolikih bridkosti nastopila boljša, mirnejša doba, kliče ga glas božji od nas na Goriško. Kar čuti vse verno ljudstvo na Kranjskem ob tej bridki izgubi, to čuti tudi višji pastir sam. V zadnjem pastirskem listu pravi med drugim: «Ne morem vam povedati, kako čisto nepričakovano mi je to prišlo in kako bridko in milo se mi je storilo, da vas moram zapustiti. Še le tedaj sem čutil prav živo, kako ste mi prirastli k srcu . . .» Koncem lista pa se ljubeznivo in ganljivo poslavlja: «In sedaj še par besedij! Prva mi bodi beseda zahvale. Da, predragi v Gospodu, duhovniki in posvetni, iz celega srca se vam vsem zahvaljujem za vso ljubezen in udanost, ki ste mi jo tako obilno skazovali v letih, katere mi je Bog dal preživeti med vami. Posebno pa se vam zahvaljujem za vaše molitve; zakaj dobro vem, mnogo let ste molili za-me. Za vse te izkaze ljubezni, ki so mi res dajali v bridkih urah marsikako tolažbo in mi vedno vliвали v srce novega poguma, za vse to sprejmite mojo najiskrenejšo zahvalo! Bog vam vse najobilnejše poplačaj, kar ste mi storili. Druga moja beseda pa je prav živa prošnja: Odpustite mi, če sem morebiti koga razžalil in ne pozabite me v svojih molitvah tudi v prihodnje . . .!»

To ljubeznivo poslovlilo je vse dobro naše ljudstvo užaljeno začulo; marsikako duhovsko oko je postalo rosno. A sedaj ne more drugače biti; Bog hoče tako, in božji volji se moramo ukloniti. Da bi nas prevz. knez kdaj žalil, tega si niti misliti ne moremo; pač pa mora jeden ali drugi z isto prošnjo obrniti se nanj in ga prositi oduščanja.

Nehote mi prihaja v spomin, kako se je sv. apostol Pavel poslavljaj iz Mileta. Tedaj je ta sv. mož govoril svojim duhovnikom in ljudstvu: «Vi veste od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem z vami ves čas bil služec Gospodu z vso ponižnostjo in s solzami in skušnjami, katere so se mi godile zaradi zalezovanja, kako nisem nič odtegnil koristnega, da bi vam ne bil oznanil in vas učil očitno in po hišah. . . In zdaj, glejte, jaz zvezan v Duhu grem v Jeruzalem, ne vedoč, kaj se mi bo v njem zgodilo. . . Ali ni nič se tega ne bojim: tudi svojega življenja ne cenim dražjega nego sebe, da le dokončam svoj tek in službo besede, ki sem jo prejel od Gospoda Jezusa, da pričujem evangelij milosti božje. . . Nisem se umaknil, da bi vam ne bil oznanil vse volje božje. . .» (In ko je bil to izgovoril, je pokleknil in molil z njimi vsemi. Velik jok pa je vstal med vsemi. . . .)

Z apostolom sv. Pavlom sme tudi prevzvišeni knezonadškof govoriti iste besede. . .

Pojdi torej, ljubljani naš višji pastir, kamor te kliče glas božji! Mi, tvoji zvesti sinovi se bomo solzni ozirali za teboj odhajajočim, vedoč, da v Tebi izgubljam najboljše očeta, vzornega višjega pastirja. Bog Ti poplačaj tisočero, kar si storil dobrega naši deželi, Bog ti poplačaj obilno vse trpljenje, katero si moral pretrpeti za nas in, žalibog, tolikrat tudi zaradi nas! Ločeni telesno, hočemo ohraniti onega duha, katerega smo se od Tebe navzeli. Naša srca ostanejo zvesta onim neminljivim, večnim

vzorom, za katere si nas z apostolsko gorečnostjo užigal, in katere smo gledali najveličastnejše dejansko vresničene v Tvoji vzvišeni osebi. Pojdi torej, apostolski mož, za klicem božjim! On, ki je tako obilno blagoslovil Tvoj prihod med nas, blagoslovi naj jednako radodarno tudi Tvoj odhod! Ohrani in vodi naj Te roka božja in blagoslavlja naj Tebe in Tvoja apostolska dela do skrajnih mej življenja v čast sv. cerkvi, v blagor vernikov!

Gospodarske stvari.

Slovensko čebelarstvo v Ljubljani.

Namen društva je povzdigniti čebelarstvo po naših pokrajinah. To bo skušalo doseči s tem, da bo izdajalo list «Slovenski čebelar,» v katerem bo učilo, kako se mora čebelariti. Odgovarjalo bo na vprašanja udov, ter učilo gojiti zdrave in zdraviti bolne čebele. Da bo pa list mogel dovolj snovi prinašati, treba je, da se dovolj razširi. Zato mu je cena nizka, le en goldinar na leto, ki naj se pošlje pod naslovom: «Gospod Rado Germovnik, semenišče v Ljubljani» ali «Slovenskemu čebelarskemu društvu v Ljubljani».

Tudi bo društvo preskrbelo za naše kraje primerne panje po kolikor moč nizki ceni. Trudilo se bo tudi zvišati cene čebelarskim pridelkom. To je namen društva. Koliko je vreden že sam predalček za vprašanja! Kaj ne, kako je včasih dober svet drag, a tu bo zastoj! Evo! Čebelarska ledina se je jela orati, podpirajmo delo od vseh strani! List bo skušal naravne zaklade razkriti ter jih vam izročiti. Prva številka je že razposlana, druga in tretja sta v tisku. Naročite list mnogoštevilno, ker s tem koristite sebi in drugim! Čim več se jih naroči, temveč ima upanja do podpore, ker ravno s tem, da se nas obilo združi, kažemo, da smo je potrebni.

Zlasti pa se tu obračamo na gg. duhovnike in učitelje, voditelje naroda, naj podpirajo kolikor jim moč društvo, saj le oni pridejo največ v dotiko z narodom, oni naj mu pokažejo, kaj je koristno in dobro. A tudi drugi stanovi naj ne zastajajo. Zlasti nas veseli, da kmetovalci s tako velikim veseljem pozdravljajo novo društvo ter mu že mnogo naročnikov, mnogo uspeha in božjega blagoslova temu prepotrebne bledemu podjetju. Dal Bog, da se jim izpolni ta želja: «Mnogo uspehov, mnogo naročnikov!»

Sejmi. Dne 2. aprila v Št. Ilju v Slov. gor., v Poličanah (za svinje), na Starih Sv. gorah, v Artičah in Slov. Gradcu. Dne 4. aprila v Trbovljah, Kamnici, Sevnici ob Savi, v Mariboru (tudi za konje) in v Poličanah. Dne 5. aprila pri Sv. Križu tik Slatine in v Radgoni. Dne 6. aprila na Ptuj in v Imenem (za svinje). Dne 7. aprila v Konjicah, na Laškem, na Bregu pri Ptuj (za svinje) in v Rajhenburgu.

Dopisi.

Iz Jarenine. (Napredek v enem letu!) Naša župnija leži v bližini nemške meje. Zato moramo tudi mi Jareninčani biti stražniki meje in to v zadnjem času tembolj, ker se na zahodu in severu od nas vedno bolj širi nemški duh in nam preti ponemčiti lepe naše obmejne kraje, o čem je tudi zadnji «Slov. Gosp.» prav žalostno sliko podal. Pa se tudi zavedamo v polni meri imenitne naloge kot stražniki slovenske meje. V teku enega leta se je tu veliko storilo, da bi postala jareninska župnija mogočna in nepremagljiva slovenska trdnjava, ob kateri bi se naj razbil in ponesrečil vsakateri nemškutarski napad in poskus naše dobro slov. ljudstvo

pokvariti in mu iz srca iztrgati ljubezen do Boga in do slovenske zemlje in govornice. Leta 1896. je stela Mohorjeva družba pri nas 138 udov, lani že 54 več, namreč 192. In letos smo napredovali za 92 udov, tako da šteje Jarenina sedaj 284 Mohorjanov, gotovo prelepo in tu ob meji tem znamenitejšo število za župnijo, ki ima 3030 duš. Napeli smo vse moči, da pokažemo svetu, da smo in ostanemo svojemu ljubljenu svetlemu cesarju zvesto udani Slovenci in zato smo letos ob petdesetletnici njihovega vladanja v tolikem številu pristopili k družbi, ki nam bo jeseni podala tudi prelepo knjigo o njihovem življenju in delovanju. — Naš vrli «Slov. Gospodar» šteje sedaj pri nas že 60 naročnikov; pred enim letom še jih je bilo komaj 16. Vsak količkaj zavedni posestnik ga z veliko slastjo prebira in pije iz njega navdušenje za naše svetinje. Ljudje ga čudovito radi prebirajo in komaj ga vsakokrat pričakajo. Ko pa dojde, roma od hiše do hiše in budi v naših ljudeh narodno zavest in ponos. Za pozivljenje in okrepitje katoliškega duha prihaja sedaj k nam 53 iztisov vsega priporočila vrednega lista «Venec cerkvenih bratovščin;» tudi «Cvetje» mnogi čitajo in še druge slovenske liste, ki pospešujejo slovensko zavest in omiko. — Ognjišče in središče našemu narodnemu gibanju je tukajšnje kmečko bralno društvo. Lansko leto je štel 1 častnega uda, 60 rednih in 14 podpornih udov. Dohodkov je imelo 104 gl. 29 kr., stroškov pa 35 gl. 23. Priredilo je lani v pustu veselico, pri kateri se je v drugič igralo v Jarenini in sicer igra «Bob iz Kranja;» 4. julija je priredilo lepo Ciril-Methodovo slavnost in potem še 7 poučnih shodov, na katerih so domači in tuji govorniki poučevali ljudstvo. Letošnje leto je priredilo že 4 podučne shode; dne 16. febr. pa je imelo svoj občni zbor in veselico, pri kateri se je izvrstno igrala igra «V Ljubljano jo dajmo». Domači pevci so s petjem, nekateri domačini pa z nagovori in deklamacijami povzdignili veselico, katere se je udeležil cvet jareninskih narodnjakov in tudi nekaj sosednih Jakobčanov. — Tako delamo in napredujemo v Jarenini in utrjujemo svojo narodno trdnjavo, s katere bomo, ako Bog da in sreča junaska, v nedolgem času neusmiljeno začeli streljati na sever in zahod, kjer še Slovenci bivajo, ko bode v dejanju izvršen nasvet članka v zadnji števi. «Slov. Gosp.» «Glejmo vendar na mejo», da ohranimo slovensko zemljo, ki so nam jo vrli očetje zapustili. Zivel katoliško-slovenski napredek ob meji slovenski! Ziveli jareninski stražniki slovenstva!

Iz Šoštanja. (Razno.) Pred kratkim se je naselil v našem trgu nov zdravnik, g. dr. Karol Chloupek iz Prage. Zdravniško vprašanje je pri nas že dlje časa pereče. Trg raste čudovito naglo in isto tako prebivalstvo v okolici, zdravnik pa je bil vedno isti stari. Moral bi biti v istini čarodelnik, da bi bil mogel vestno opravljati vsa bremena: Lappovo bolnišnico, železnico, bolniško blagajno, obsirna pota po obsežnem šoštanskem okraju in pri vsem tem še negovati svoj šport, lov. Razpisalo se je mesto distriktnega zdravnika za pet občin. Vse si je oddahnilo, veselje se nove zdravniške moči.

Prepričani smo bili, da se naš stari zdravnik dr. Lichtenegger ne bo potegoval za novo mesto, ker je bil itak z delom preobložen, da se ne bo zmenil kot «strammer Deutscher» za razpisano nagrado peterih skoraj popolnoma slovenskih občin. Pa glej čuka! In kako se se je potegnil! Zares krvava ironija, da bi pri toliki potrebnosti novega zdravnika ostalo vse pri starem! Župani so volili vendar novega, a stari je mobiliziral deputacijo svojih somišljenikov v Gradec, in ko ta bržčas ni nič opravila, je šel sam tja moledovat. Zmešali so celo zadevo tako, da se sedaj ni rešena, bržčas je rekurz pri ministertvu.

Slovenec je pač vselej in povsod trpin, celo na njegove najnujnejše potrebe se ne

ozira. Dejanja kažejo očitno, da je bil nov zdravnik potreben, strank ima obilo, ki so poprej po pol dneva po gostilnah in stezah prežale na starega zdravnika. Dal Bog, da bi dobil vrli dr. Chloupek razpisano nagrado, da bi ostal stalno pri nas! Dolžnost naša pa je, ga med tem vsestransko podpirati!

Osrednje vodstvo šumarske v Gradcu skrbi kaj dobro, da se razposiljajo vedno in vedno nemški obrtniki v razne južnoštajarske kraje. Ne vemo, če že posluje nova obrtna zadruga v Celju. Kako silno je potrebna! Pri nas smo primorani najhujše politične nasprotnike, ali vsaj brezbarvne podpirati. Ko bi se vendar k nam pošten in dober sedlar in ključar, oziroma klepar naselil. Kruha in posla jim ne bo manjkalo.

V sosednjem Št. Andražu so vrgli pri občinski volitvi celi stari odbor. Neki dopisnik slika v «Domovini» zadevo prav nedolžno. A čudno, zelo čudno je, da ima nad izidom volitve tako silno veselje celjska «vahterca» ki ob enem v isti številki napade vrlo zasluženega g. župnika v Šmartnu pri Velenju. «Vahterca» je pač bolj odkritosrčna, ona misli: «Izbacnite povsod duhovnike iz javnih zastopov, uničite njih upliv, potem imamo mi nemčurji v zvezi z mokračji prav lahko delo!»

Z Ljubnega. (Domača zavarovalnica.) Javiti nam je posestnikom gornjegrajskega okraja veselo novico, da je visoka c. kr. vlada potrdila ustanovitev društva «Vzajemna zavarovalnica zoper ogenj na Ljubnem» za gornjegrajski sodnijski okraj in da so dotična odobrena pravila že došla začasnemu vodstvu tega društva. Kdor je le količkaj že razmotrival zavarovalno vprašanje, mora priznati, da je ustanovitev tega društva neovrgljivo velicega pomena. Koliko tisočakov zavarovalnine je romalo in še vedno roma vsako leto iz našega okraja v žepo uprav tujih zavarovalnic! Štejejo že milijone premoženja, a zavarovanec nima od vsega tega nič in čeprav jim je tekom let izplačeval že toliko in toliko stotakov, zahtevajo le še in še.

Kaj čuda, če se je marsikateri končno le že naveličal tega davka in raje opustil zavarovanje svojih poslopij. To pa najbrže že v bližnji prihodnosti ne bo več mogoče, kajti namerava se vpeljati prisilno zavarovanje, t. j. reklo se bo: «Hočeš ali nočeš, moraš pustiti zavarovati svoja poslopja!» Zavarovanje bo postalo torej v pravem pomenu besede vedni davek, kar pa bo novo breme na že obžuljene rame davkoplačilčeve. In temu ravno odpomoči, zavarovanca v gotovi dobi oprostiti vplačevanja zavarovalnine, a mu pri tem vendar zagotoviti takojšnjo denarno podporo v slučaju požarne nesreče, — to je glavni namen «Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj na Ljubnem» za gornjegrajski okraj.

Preobširno bi bilo navesti vse važniše določbe društvenih pravil, zato objavimo le nekatere, ki društvo posebno priporočajo.

Tako določa § 1.: «Namen društva je, združiti posestnike v društvenem okolišu, da drug drugemu podpirajo v slučaju požarnih škod, katerih niso sami zakrivali.»

In § 2. pravi: «Da se ta namen doseže, zavarujejo posestniki, ki pristopijo k društvu, vzajemno svoja stanovišča, gospodarska poslopja ali njih dele do neke gotove svote, tako, da vplačujejo določene doneske v skupni društveni sklad, iz katerega se izplača pristojna podpora društveniku, ki ga je zadela nesreča vsled požara, kakor to določa § 14.»

Gledé društvenega zaklada določa § 16. sledeče: «Zaradi ustanovitve tega zaklada je doneske društvenikov v kakej hranilnici ali drugače po § 19. hasnovito nalagati in obresti po odbitju upravnih stroškov tako dolgo dolagati h glavnici, dokler vse obresti od zaklada ne dosežejo one visokosti, ki je potrebna, da se pokrijejo letni upravni stroški in po desetletnem povprečju na jedno leto odpadle požarne podpore.»

Do te dôle, katere početek konstatuje naj odbor (§ 45. lit. h.) pa je podpore, ki jih ima društvo izplačevati, posojati iz društ-